

வாழ்த்துரை: சமாதானமும் ஆறுதலும் கொண்ட ஒரு ஆசீர்வாதம்

[6:21-24]

எபேசியருக்கு எழுதின நிருபத்தை பவுல் எழுதத் துவங்கி, சபையைக் குறித்து மிகப் பெரிய சத்தியங்களில் கவனத்தைத் திருப்பினார். மனித வர்க்கத்தை கிறிஸ்துவுக்குள் கொண்டு வர தேவன் எப்படி செயல்பட்டார் என்பதை வரலாற்று ரீதியாகக் காண்பித்தார், அங்கேதான் (கிறிஸ்துவுக்குள்) சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களும் இருப்பதை காட்டுகிறார். விசுவாசிகள் சபையின் ஒரு பகுதியாவதன் மூலம் தேவனோடும், கிறிஸ்துவோடும், பரிசுத்த ஆவியோடும் ஒரு உறவுமுறைக்குள் நுழைகின்றனர் (1:1-23). மனிதன் தன்னைத்தான் இரட்சித்துக் கொள்ள திராணியற்றவனும் நம்பிக்கையற்றவனுமாயிருந்தபோதிலும், தேவன், தமது இரக்கத்தினாலும், அன்பினாலும், கிருபையினாலும், தமது குமாரனை கையளித்து மனிதரைத் தம்மோடு ஒப்புரவாகச் செய்வதற்கு ஏதுவாக சிலுவையிலே மரிக்கச் செய்தார். தேவனுடைய ஈவாகிய இரட்சிப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தில் இருக்கிறார்கள், அது அவருடைய ராஜ்யம், மற்றும் அவருடைய ஆவிக்குரிய மாளிகை (2:1-22); அவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையில் அங்கமாயிருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் “கிறிஸ்துவுக்குள்” சாத்தியமாயிற்று. ஒருவர் எப்படி கிறிஸ்துவுக்குள்ளாகிறார் என கலாத்தியர் 3:26, 27; மற்றும் ரோமர் 6:3, 4 போன்ற வசனங்களில் பவுல் விளக்கமளிக்கிறார்.

தேவன் ஒரு “இரகசியத்தை” வெளிப்படுத்தினார், அது யுகங்களாக மனிதனால் அறியப்படாமலிருந்தது. தேவனுடைய இந்த பெரிதான நோக்கம் எல்லா ஜனங்களுக்கும் விளங்கப் பண்ணவேண்டிய சவால் பவலுக்கும் சபைக்கும் இருந்தது. செய்தியின் ஒரு திறவுகோலான உண்மையென்னவெனில் புறஜாதிகளும், அதே போல யூதர்களும், சபையில் அங்கம் வகிக்க முடியும். இந்த இரகசியத்தை அறியப்பண்ணும் பணிப் பொறுப்புக்களை பெலத்துடனும் புரிந்து கொள்ளுதலோடும் நிறைவேற்ற சபைக்காக பவுல் ஜெபித்தார் (3:1-21).

நிருபத்தின் முதல் பகுதியில் இந்த மாபெரும் உண்மைகளை எபேசியர்களுக்கு முன்பாக வைத்து, பவுல் இரண்டாம் பகுதியில் நடைமுறையில் இந்த சத்தியங்களை வாழ்க்கைக்கு கைக்கொள்ளும்படி

பயன்படுத்தினார். (1) அவர் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தி “அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்கு (அவர்கள்) பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளவும்,” தங்களுக்கும், தேவனுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அவருடைய வசனத்துக்கும், முறையான நடக்கையைக் கொண்டிருக்கவும், புதிதாக்கப்பட்ட புதிய மனுஷனை தரித்துக் கொள்ளவும் ஊக்கமளித்தார், பாத்திரராய் நடந்து கொள்ளுதல் கிறிஸ்துவில் ஐக்கியப்பட்டிருக்க அவர்களை ஏதுவாக்கும் (4:1-32). (2) அவர் அவர்களை “அன்பிலே நடந்து கொள்ளும்படி” சொன்னார். அவர்கள் அன்பிலே நடக்கும்போது அவர்கள் தேவனையும் கிறிஸ்துவையும் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருப்பார்கள். (3) அவர்கள் அந்தகார கிரியைகளுக்கு உடன்படாமல் “வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளும்படி” சொல்லப்பட்டனர் (5:1-14). (4) அவர் அவர்களுக்கு அறைகூவலாக, ஐக்கிரதையாய் ஞானமுள்ளவர்களைப் போல் நடந்துகொள்ளவும் ஆவியால் நிறைந்தவர்களாயிருக்கும்படியாகவும், எல்லா உறவுமுறைகளிலும் பரஸ்பர மரியாதையைச் செலுத்தும்படியாகவும், தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தைத் தரித்தவர்களாய் தீமையான சக்திகளோடு எதிர்த்து நிற்கவும் ஊக்கமான ஜெபங்களில் தரித்திருக்கும்படியாகவும் சொல்லப்பட்டனர். பவுல் வலியுறுத்தி எபேசியர்களை தேவன் இரட்சித்ததோடல்லாமல், வல்லமையான சக்திகளோடும் பொல்லாத ஆவிகளோடும் போராடி தேவையான வெற்றிகொள்ள போதிய ஆதாரங்களையும் அவர் (தேவன்) கொடுப்பார் என்றார் (5:15-6:20).

பவுல் தமது நிருபத்தை, தனிப்பட்ட சில வாழ்த்துரைகளோடு நிறைவு செய்தார். மேலும் அவர் சகோதரர்களுடைய மனதை அமைதிப்படுத்தும் பொருட்டு தனது சொந்த சூழ்நிலைகளையும் விளக்கினார்.

பவுலின் சூழ்நிலையைக் குறித்த செய்தி (6:21, 22)

²¹அன்றியும், எனக்கடுத்த காரியங்களும் என் சுகசெய்திகளும் உங்களுக்குத் தெரியவரும்படிக்கு, அவைகளையெல்லாம் நமக்குப் பிரியமான சகோதரனும் கர்த்தருக்குள் உண்மையுள்ள ஊழியக்காரனுமாயிருக்கிற தீகிக்கு உங்களுக்கு அறிவிப்பான். ²²நீங்கள் எங்கள் செய்திகளை அறியவும், அவன் உங்கள் இருதயங்களுக்கு ஆறுதல் செய்யவும், அவனை உங்களிடத்தில் அனுப்பினேன்.

வசனங்கள் 21, 22. பவுல் ரோமில் காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தம்முடைய சூழ்நிலையில், தமது வாசகர்களுக்கு அதைப்பற்றிய உறுதியைக் கொடுக்காதவரை தமது நிருபத்தை முடிக்கவில்லை. அவர் எப்படியிருக்கிறார் என்று அவர்களுக்கு சொல்ல நினைக்கும் அப்போஸ்தலனின் ஆவலும் அவர்கள் அவரைக் குறித்து அறிந்து கொள்ள விழைந்ததும் பவுலுக்கும் எபேசியர்களுக்குமிடையிலிருந்த நெருங்கின நட்புறவு மற்றும் பரஸ்பர அன்பை தெளிவாகப் பேசுகிறது.

தன்னுடைய முதல் ரோம சிறையிருப்பின் போது, பவுல் தனது நிருபங்களான எபேசியர், பிலிப்பியர், கொலோசெயர், மற்றும் பிலேமோன் ஆகிய நிருபங்களை எழுதினார். அவருடைய இந்த சிறையிருப்பின் போது,

அவருடைய நண்பர்களில் அநேகரும், ஒரே நேரத்திலோ அல்லது வித்தியாசப் பட்ட நேரங்களிலோ அவரோடே கூட இருந்தார்கள். பிலிப்பியரில் அவர் குறிப்பிட்ட பெயர்கள் தீமோத்தேயு, எப்பாப்பிராதித்து, பெயரிடப்படாத சில “சகோதரர்கள்,” மற்றும் “பரிசுத்தவான்கள்” ... இராயனுடைய வீட்டார் (1:1; 2:19-30; 4:18, 21-23). பிலேமோனுக்கு அவர் எழுதின நிருபத்தில் அவர் தீமோத்தேயுவையும், ஒனேசிமு, எப்பாபிரா, மாற்கு, தேமா, லாக்கா மற்றும் அரிஸ்தர்க்கு ஆகியோரையும் குறிப்பிட்டார் (வசனங்கள் 1, 10, 23, 24). எபேசியருக்கு எழுதின நிருபத்தில் தீகிக்குவை மட்டுமே பெயரிடுகிறார். கொலோசெயரில் குறிப்பிடப்பட்டோர் தீமோத்தேயு, தீகிக்கு, ஒனேசிமு, அரிஸ்தர்க்கு, மாற்கு, யுஸ்து, எப்பாப்பிரா, லாக்கா, மற்றும் தேமா (1:1; 4:7, 9-12, 14). தகவல்கள் கிடைத்த வரை, தீகிக்கு , மற்றும் ஒனேசிமு ஆகியோர் எபேசியர்களுக்கு நிருபங்களைக் கொண்டு போய் கொடுத்தனர் (6:21, 22), அதேபோல கொலோசெயருக்கும் (4:7-9), பிலேமோனுக்கும் (வசனங்கள் 10-12), மற்றும் பிலிப்பியர்களுக்கு எப்பாப்பிரோத் தீத்தும் பவுலின் செய்தியை கொண்டு போய்க் கொடுத்தனர் (2:25-30).

பவுல் தீகிக்குவை எபேசுவுக்கு அனுப்பி “நீங்கள் எங்கள் செய்திகளை அறியவும், அவன் உங்கள் இருதயங்களுக்கு ஆறுதல் செய்யவும்” செய்தார். தீகிக்குவை பவுல் விளக்கப்படுத்தி பிரியமான சகோதரனும் கர்த்தருக்குள் உண்மையுள்ளவனும் என்று சொன்னார், அதினால் அவன் நிருபத்தைக் கொண்டுபோய் சேர்ப்பதிலே நம்பிக்கைக்குரியவனும் உண்மையைப் பேசக் கூடியவனாக இருந்தான் என்று குறிப்பிட்டார்.

வாழ்த்துரையான சமாதானமும் கிருபையும் (6:23, 24)

²³பிதாவாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும், சகோதரருக்குச் சமாதானமும் விசுவாசத்தோடு கூடிய அன்பும் உண்டாவதாக. ²⁴நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் அழியாத அன்புடனே அன்புகூருகிற யாவரோடும் கிருபை உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்.

வசனங்கள் 23, 24. நிருபத்தின் முடிவுரை பவுலின் பிற நிருபங்களின் முடிவுரையைப் போலவே இருக்கிறது. இந்த நிருபத்தை துவங்கின போது “நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனாலும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினாலும் உங்களுக்கு கிருபையும் சமாதானமும் உண்டாவதாக ...” எனும் ஜெபத்துடன் தொடங்கினார், அதே போல முடிவிலும் கிருபையும் சமாதானமும் என்ற கருத்துடன் முடிக்கிறார். தேவனுடைய கிருபை உலகிற்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டு வந்தது (2:8, 9), மற்றும் தேவனுடைய ஏற்றுக்கொண்ட கிருபை ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட கிறிஸ்தவனுக்கும் சமாதானத்தைக் கொண்டுவருகிறது (2:13-22). தேவன் வெளிப்படுத்தும் கிருபைக்கும் சமாதானத்துக்கும் முறையான பொறுப்பிற்கும் போது கிறிஸ்துவுக்குள் கிடைப்பது அன்பும் விசுவாசமும். இந்த வசனப் பகுதியில் அன்பும் விசுவாசமும் தேவனால் அளிக்கப்படுகிறது என்று காட்டுகிறது. தேவனுடைய கிருபையும் தயவும் கிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு உண்டாயிருப்பதாக, என்றார்.

விசுவாசத்திற்கு பொறுப்பேற்கும் காரியம், குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வேறு இடங்கள் (1:15; 2:8; 3:12, 17; 4:13; 6:16), எப்பொழுதும் மனங்குத்தப்படுதலிலும், நம்பிக்கையிலும், கீழ்ப்படிதலிலும் இந்த பொறுப்பேற்றல் இருக்க வேண்டும். அப்படியிராவிட்டால் அது ஒரு செத்த விசுவாசமே, (காண்க யாக்கோபு 2:13). அன்பு கிறிஸ்தவர்களுக்கு மனவெழுச்சியைக் கொடுத்து கர்த்தருடைய சித்தத்தை செய்யத் தூண்டுகிறது (காண்க யோவான் 14:15; 2 கொரிந்தியர் 5:14).

வசனம் 24ன் கடைசி இரண்டு வார்த்தைகளுக்கு கொஞ்சம் கூடுதல் கவனம் செலுத்தவேண்டும், அழியாத அன்புடனே. “அன்பு” எனும் வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் சேர்க்கப்பட்டது. வினைச்சொல்லாகிய *aphtharsia* என்பது “அழிவில்லாததன்மையைக்” குறிப்பிடுவது.¹ இந்த வார்த்தை “அழியாமையைக்” குறிப்பிடுவது, ரோமர் 2:7, ல் நித்திய மகிமையும் கனத்தையும் அழியாமையையும் பற்றிப் பேசுகிறது. 1 கொரிந்தியர் 15:42, 50, 53, 54 வசனங்கள் “அழிவில்லாத” உயிர்த்தெழுந்த சரீரத்தைக் குறித்துப் பேசுகிறது (NKJV); 2 தீமோத்தேயு 1:10ல், சவிசேஷத்தினாலே “அழிவில்லாமை” வெளிச்சத்துக்கு கிறிஸ்துவின் மூலம் கொண்டு வரப்பட்டது என்று காட்டுகிறார். *Aphtharsia* எனும் பதம் “உண்மை” யென்று (KJV மற்றும் NKJV மொழிபெயர்ப்புகளில் குறிப்பிடப்படுவது போன்ற பொருள்) பவுலால் பயன்படுத்தப்படவில்லை.

பவுல் பேசும் “அழிவில்லாமை” எனும் தன்மை தேவனுடைய அழியாமையோடோ, “கிருபையின்” அழியாததன்மையுடனோ விளக்கப்படுத்தப்படத் தக்கதல்ல. அல்லது விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் நித்திய ஜீவனைக் குறித்தும் பேசுவதில்லை. மாறாக, இந்த நித்திய தன்மையின் கருத்து “அன்புடன்” இணைத்துப் பார்க்கப்பட வேண்டியது, ஏனெனில் அது (கிறிஸ்தவர்களின்) அன்பை அல்லது அவர்களின் அன்பு காணப்படும் பொருள் குறித்து “சிறப்பாக விவரிக்கப்படுகிறது. இந்த அன்புக்கு ‘மாற்றமுமில்லை; ... அழிவுமில்லை.’ ”² நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்தில் அழியாத அன்புடனே அன்புகூருகிற யாவருக்கும் இருக்கிற அன்பு மாற்றத்தையோ அழிவையோ அறியாதது, அவர்கள் தேவனுடைய கிருபையைப் பெறுகிறவர்களாயிருப்பார்கள்.

கைக்கொள்ளுதல்

பாடப்படாத நாயகர்கள் (6:21-24)

எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் பவுல் கூறும் வாழ்த்துரைகள் பிற நிருபங்களில் காணப்படுவது போன்றதே, இவைகளில் அவர் தனது உடன் ஊழியர்களில் சிலருடைய பெயர்களை சபைகளில் குறிப்பிடுகிறார். இந்த வாழ்த்துரைகள் சவிசேஷ ஊழியத்தில் பாடப்படாத நாயகர்களை நமது நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறது - மிக வல்லமையோடும் விசுவாசத்தோடும் ஊழியன் செய்தவர்கள், ஆகிலும் அவர்கள் அறியப்படவில்லை, உலகத்திற்கு சவிசேஷத்தைக் கொண்டு சென்றவர்கள் இவர்கள்.

விசுவாச நாயகர்கள் பெரும்பாலும் வசனங்களில் பெயரிடப்படாதவர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். நடபடிகள் 11:19-26ல், சவிசேஷம் மனிதர்களின் துவக்கம் கொண்டு புறஜாதிகளுக்கு முதன்

முறையாகப் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. முன்னதாக பிலிப்பு சமாரியர்களுக்கு பிரசங்கித்தார், ஆனால் அவர்கள் யூதர்களின் கலப்பினமாக இருந்தார்கள். பேதுரு புறஜாதியான கொர்நெலியு வீட்டாருக்குப் பிரசங்கித்தார், அது தேவனுடைய முதற்படி. நடபடிகள் 11ல் மிக முக்கியமான நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று அந்த குழந்தைப்பிராய சபையில் இடம் பெற்றது; சவிசேஷம் அந்தி யோகியாவில் புறஜாதிகளுக்குச் சென்றது; அங்கு நாட்டப்பட்ட உள்ளூர் சபையிலிருந்து, பவுல் மகத்தான மூன்று சவிசேஷப் பயணங்களை மேற்கொண்டு முழு ரோம தேசத்துக்கும் சவிசேஷத்தைக் கொண்டு சென்றார். இருப்பினும் அங்கு சபையை ஆரம்பித்தவர்களுடைய பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான அநேக சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் பவுலுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள். சிறை நிருபங்களில் - எபேசியர், பிலிப்பியர், கொலோசெயர், மற்றும் பிலேமோன் ஆகியவைகளில் - அவர் டஜன் கணக்கான பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார், அவர்கள் அவருக்கு முக்கியமானவர்களும் கிறிஸ்துவினிமித்தம் பணியாற்றியவர்களும்ாவர், அவர்களைக் குறித்து நமக்குச் சொல்லப்பட்டிருப்பது மிகக் கொஞ்சம், ஆனாலும் அவர்கள் பவுலின் ஊழியத்திலே மிக அதிகமாய் உதவி செய்து கர்த்தருடைய பணியிலே தங்களை அர்ப்பணித்தவர்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும்.

சபை கிறிஸ்துவின் “சரீரமாக” விளக்கப்படுத்தப்படுகிறது (ரோமர் 12; 1 கொரிந்தியர் 12), சபையில் உள்ள அனைத்து அங்கத்தினர்களும் பிரதானமானவர்களல்ல என்று காட்டுகிறது. அவர்கள் சபையிலே ஊழியஞ் செய்யும்போது, சரீரத்தில் இருக்கிற ஒவ்வொரு அவயவமும் அதினதின் பங்கை செய்யும்போது (அவனோ - அவளோ) சரீரம் முறையாக இயங்குகிறது என்பதை கிறிஸ்தவர்கள் ஞாபகத்தில் கொண்டிருக்க வேண்டும் (4:16). நம் எல்லாருடைய பெயர்களும் ஒருவேளை முன்னிடத்தில் வெளிவராமல் இருக்கலாம் அல்லது மற்றவர்களால் நினைத்துப் பார்க்கப் படாதவைகளாக இருக்கலாம், ஆகிலும் நம் எல்லாருடைய பெயர்களும் ஜீவ புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது, மற்றும் அது தேவனால் நினைவுகூரப்படும். தீகிக்குகளாக விளங்குகிற அனைவருக்கும் நாம் நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம் - அவர்கள் பவுலுக்கு உதவியாய் இருந்து ஆதரவளித்தவர்கள். நாம் ஒன்றாக பணிபுரியும்போது, முன்னின்று செயலாற்றினாலும் நிழலாய் நின்று செயலாற்றினாலும், நாம் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாவோம், மற்றும் அவருடைய ராஜ்யத்தின் ஊழியம் நிறைவேற்றப்படும்.

ஜெய் லோக்ஹார்ட்

குறிப்புகள்

¹Andrew T. Lincoln, *Ephesians*, Word Biblical Commentary, vol. 42 (Dallas: Word Books, 1990), 467; see also Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 155. ²S. D. F. Salmond, “The Epistle to the Ephesians,” in *The Expositor’s Greek Testament*, ed. W. Robertson Nicoll (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1967), 3:395–96; Salmond cited Charles John Ellicott, *St. Paul’s Epistle to the Ephesians: With a Critical and Grammatical Commentary, and a Revised Translation*, 5th ed. (London: Longmans, Green & Co., 1884), 159.